

дворове, за челоуѣцы, коихъ ся прѣдставляли за служба въ царскій палатъ. *Пк. 100***). Иованъ си Дѣбри думаше: Дѣбро лѣо момѣ хѣбава Дѣбро лѣо я придворѣи ма Тамъ за вѣшого момѣче. *Б. II, 60.*

Придѣбнѣ *Придѣбнѣ* *м. св.* подстерегу, подкараулю: Той ма придѣби.—Вѣкы желаемы чѣсь достигна Згодно прѣятно благовремѣе В' воцѣ ги придѣбнах' едина тьмѣ Горѣ д' учистѣ от' сѣвѣрѣнѣе. *Гл. 60.*—*са*, подкрадусь: Придѣбила ся майка му, Та ся надѣ Тодоръ наднела, Та му узела ножове, Прободила го майка му. *М. 134.*

Придѣренѣ *пр.* изысканный: Защо—да ся прѣучва само на твѣрдѣ малобройны, придѣрены ѣстѣя? *Л. Д. 1872 р. 138. ср. прѣдирѣ.*

Придѣрка *с. ж.* придирка. **Придѣрчивѣ** *пр.* придирчивый. **Придѣрвамъ** *са м. дл.* придираюсь: Но не трѣба да му се придирава, за што то не е най голѣмата му лѣжа. *З. Г. 77. Князьтѣ (безъ да придирава). Добрѣ, добрѣ! (nachgebend). З. Г. 62.*

Придѣрѣ *м. св.* **Придѣрвамъ** *м. дл.* изслѣдую; изыщу, изыскиваю: Въ Герилловскѣй прѣдѣлѣ има знамянити остаткы старо бѣлгарски, развалины отъ стары крѣпости, подземни стари пѣтища и скривалища и проч. Нѣ кой да ты придири? Смѣи ли нѣкой си Бѣлгаринѣ да с' усѣди въ таковое за нашѣ древность полезно дѣло? Абиѣ бы изгубилѣ главѣ! *Гл. 182. Хора, кон-то все придираватѣ и ся призираатѣ въ работѣ-та св.—достойни сѣ за хвалѣ и почетѣ. Л. Д. 1873 р. 193. Да ся придиравѣ старѣ запискы, фермани и берати турски, отъ коихъ всякы градѣ и село има. Пк. 24. Придѣрване *с. с.* изслѣдование: Нѣ съ придиравѣния и испитванѣя все ся поразбра много нѣщо. *Л. Д. 1872 р. 128. ср. прѣдирѣ.**

Придобѣвенѣ *пр.* прибыльный, выгодный: Незнае ли Той по добрѣ отъ менѣ износното ми и не ще ли ми направѣ по придобѣването? *Р. А. 77.*

Придобѣвка *с. ж.* **Придобѣтъкъ** *с. м. 1)* прѣобрѣтеніе: Тая слоука е едина голѣмѣ придобѣтакѣ за насѣ. *З. 331. Всяка нова придобѣвка въ полето на знанѣя-та была смѣртенѣ ударѣ за ратоборность-та. Л. Д. 1874 р. 110. 2) прибыль, выгода: Тамъ разпродоадохъ по-голѣмата си чѣсть отъ стоката съ добрѣ придобѣтъкъ. *Х. II, 20. Нѣкой си за никакѣ придобѣвѣж, побрѣкнѣтъ са и испадѣтъ въ голѣмы бѣды. Сб. 23.**

Придобѣж *м. св.* **Придобѣвамъ** *м. дл.* прѣобрѣту,—аю: Ходили, що са ходили, Добѣрѣ ся кѣрѣ придобѣли. *Зюмб. 50. „То (дѣте-то) теко да е живо, та что-то му ся пропусти и не добые сега, то самѣ ще си го придоби по-послѣ“. Л. Д. 1869 р. 106. Чолякъ е тѣж сѣщо неограниченѣ господарѣ на своя имѣтъ кого-то той е придобѣлѣ*